

Antonín Viktor Barvitius 14. 7. 1823 – 21. 7. 1901

architekt, archeolog a návrhář

Olšanské hřbitovy V, odd. 21, hrob 173–174

Antonín Viktor Barvitius (14. 7. 1823 – 21. 7. 1901) narodil se v Praze jako nejstarší ze devíti dětí pokladníka hraběte Buquoye. Jeho mladší bratr Viktor se později stal významným malířem. V roce 1840 začal studovat filozofii a práva, ale po třech letech v roce 1843 přešel na malířskou akademii do ateliéru Christiana Rubena. I v oblasti malířství však nevydržel a o rok později se přeorientoval na studium architektury na Akademii výtvarných umění ve Vídni u Eduarda van der Nülla a Karla Rösnera. Během svého pobytu ve Vídni navrhl hrobku rodiny Kernovy v Jihlavě a Trebitschův dům ve Vídni (1851-1854). V roce 1847 získal Císařskou cenu a stipendium, které ho přivedlo do Říma až v roce 1854, kde se setkal se sochařem Václavem Levým. Během svého pobytu v Itálii se Barvitius stal c. k. architektem, archeologem a restaurátorem v Římě. V roce 1856 získal zakázku na restaurování Palazzo Venezia, ale jeho práce byla v roce 1866 přerušena válkou. V roce 1867 se vrátil do Prahy jako zanícený renesanční umělec. Zastával pozici předsedy výtvarného výboru Křesťanské akademie. Navrhoval liturgické nádoby, náčiní a chrámová vybavení. Byl konzervátorem Ústřední památkové komise ve Vídni a členem České akademie věd a umění.

Ve spolupráci se svým švagrem Ignácem Ullmannem navrhl roce 1868 vilu pro Vojtěcha Lannu mladšího v Bubenči a na projektu nádraží Františka Josefa I, které bylo v roce 1904 zbořeno. V roce 1869 sám navrhl Lippmannovu vilu v Bubenči. Mezi jeho dalšími projekty patří vila pro Moritze Gröheho na Královských Vinohradech (1870-1874), kde se na návrzích interiéru vily podílel s architektem Josefem Schulzem. V roce 1876 vyhrál soutěž na stavbu kostela svatého Václava na Smíchově, který byl dokončen v roce 1881 a je poslední Barvitiiovou velkou prací. Společně s Barvitiem se na výzdobě kostela spolupodíleli opět malíř Františkem Sequensem a sochař Ludvík Šimek, mozaiky jsou dílem malíře Josefa Trenkwalda.

Mezi jeho významná funerální díla patří úpravy hřbitovů Vyšehradského a Malvazineckého v Praze. Na Olšanských hřbitovech se nachází monumentální hrobka Vojtěcha Lanny a Jana Schebka z roku 1868, na její výzdobě spolupracoval se sochařem Ludvíkem Šimkem a malířem Františkem Sequensem. Barvitiusova tvorba zahrnovala širokou škálu staveb měšťanského, reprezentačního, funerálního a církevního charakteru. Inspiraci čerpal především z italské renesance a římské architektury.

foto hrobu: archiv HPS, portrét:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Anton%20Viktor_Barvitius#/media/Soubor:Anton%20Viktor_Barvitius.jpg

volně podle: https://cs.wikipedia.org/wiki/Anton%20Viktor_Barvitius